

1946 M. RINKIMAI Į SOVIETŲ SĄJUNGOS AUKŠČIAUSIAJĄ TARYBĄ

1946 m. rengiantis inscenizuoti Sovietų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos rinkimus, visa NKVD kariuomenė ir reguliariaji sovietinės kariuomenės daliniai buvo išskirstyti po kaimus ir miestelius „saugoti“ rinkimų apylinkių. Sovietiniai rinkimai tegalėjo vykti karių prižiūrimi. Juos kontroliavo Lietuvos SSR NKVD kariuomenės operatyvinis štabas. Žinodamas, kad susidurs su aktyviu ir pasyviu lietuvių pasipriešinimu, M. Suslovo vadovaujamas biuras nusprendė iš rinkėjų išbraukti visas suregistruotas partizanų, nužudytų ir suimtų žmonių šeimas, pasiturinčių valstiečių (vadintų „buožėmis“), netekusių dalies ar visos žemės (dėl sovietinės „žemės reformos“) bei užsirašiusių repatriuoti į Lenkiją šeimas. Apie 300 tūkst. žmonių išankstinis nušalinimas nuo „dalyvavimo rinkimuose“ rodė, kokio buvo tikimasi didelio lietuvių pasipriešinimo. Ir vis vien, kad ir kokių priemonių buvo imtasi, kruopščiai rengtas rinkimų rezultatų falsifikavimas žlugo. 1946 m. vasario 10 d. net pagal 4-osios šaulių divizijos vado gen. mjr. P. Vetrovo (tą dieną jis vadovavo visai Lietuvoje veikiančiai NKVD kariuomenei) ir gen. mjr. Pankino pranešimą iki sutemstant Alytaus apskrityje „balsavo“ 17%, Lazdijų – 21%, Marijampolės – 45%, Kretingos – 43% „rinkėjų“ ir t.t. Šie fiktyvūs skaičiai buvo taisomi iki pat vidurnakčio. Bet Alytaus ir Lazdijų apskrityse „išspausti“ ir „pirašyti“ daugiau negu 32 ir 38% neįstengė nė enkavėdistai. Buvo daug valsčių, kuriuose NKVD neprivertė apsilankyti rinkimų apylinkėse nė vieno žmogaus. Galutinai falsifikuoti „rinkimų“ rezultatus baigė A. Sniečkus su savo pagalbininkais. Jie parašė, kad „rinkimus“ boikotavusiose apskrityse buvo 66-80% „dalyvavusių rinkimuose“ žmonių. Maskva buvo informuota, jog rinkimuose „dalyvavo“ 91,78% „rinkėjų“ (su enkavėdistais, kariais ir kitais panašiais Lietuvos „gyventojais“). NKVD ir NKGB dar kartą turėjo progą įsitikinti, kuriose Lietuvos apskrityse lietuvių tautinis pasipriešinimas yra aktyviausias.